

אהבה בשער

קשר רומנטי מתחיל מכל מיני סיבות. אבל על קשר רומנטי שהתחיל דרך כדור-הרגל, את זה פעם ראשונה שאני שומע עת.

הרומן הבא התחיל כולו מזה שסלי שעי' שיע, צעירה יפה וגיזעית בת 18 מרמת גן, שרופה על קבוצת בית"ר ירושלים בכדורגל. ומי אילל הקבוצה אם לא רצי ניימן, הבלונדי החתיך שעושה עיניים לכל האהודות שלו? בקיצור, עשה זה עיי' ניים לסלי, והיא מצידה החזירה מבט בעיניה הירוקות, ובין בעיה הייתה לגול נרק' מה לה שם בירושלים אהבה יפה. נכון שסלי עזבה את ביתה ברמת-גן

סלי שיעשו
בזכות התואר

לטובת ירושלים, ושניהם מתגוררים בדי-רת הרווקות של דני, אבל מי שמכיר את עניין החתול השחור יבין מה קרה שם. זאת, כיוון שחבריהם הקרובים של ה' שניים לא מצליחים להבין איך פתאום, סתם ככה ביום בהיר, עזבה סלי את ירו' שלים וחזרה להוריה ברמת-גן. כך חלפו כמה שבועות, וסלי השתתפה בתחרות מזכת המים וגם זכתה בתואר "הנערה החייננית". נעשה לה טוב על הנשמה, וכמעט שהצליחה לשכוח את ה' אהבה הנכזבת.

אבל דני הוא לא אחד שיותר בקלות על נערה כסלי. הוא, רבתי, שלח אליה שליחים-רצים, ואלה עשו את שליחותם בנאמנות. כיום, מי שרוצה לראות זוג מלי-כותי יפה אמיני, כדאי לו שייסע לירושלים ויראה שם את שניהם. ואם ירושלים רחוקה, המתינו שנבחרת בית"ר ירושלים תופיע בעירכם, כי סלי תמיד נלווית אל בחיר-ליבה במסעותיו.

המשולש החיפאי

סיפור שהיה נקרה, ואפילו הרשים וי' הספיק להישכת, זוג חיפאי שהיה נשוי — זה בשנית וזו בשנית. היא באה עם בן מנישואיה הראשונים והוא הגיע עם בן לעולם עוד צאצא משותף. הכל היה בסדר, עד שכנראה הגבר חדל למלא את תפקידו כגבר בבית, והאשה החלה תרה ומחפשת אחרי הבילויים הפרטים שלה לבדה.

וככל שתרעה יותר ככה נהנתה יותר, וכמו שאמרו חכמים, "עם האוכל בא התיאבוב". ברוך השם תאבונה של זו עלה על גדותיו וככה, עם הזמן, היא התחילה להתרשל, להקפיד פחות על החשאיות, עד שלא עברו ימים רבים והבעל חזר פעם הביתה ותפס את זוגתו על הסיסה-סחם, ממש באמצע העניין עם המארחים.

מובן שלסדר-המים לא יכול הבעל לעבור, וכך הלכו שם מכות ישר מהקולנוע, הוא והיא והשני, ובעוד הם שוברים וצועקים

רחל מרחלת על כל העולם

הייעוד בכלובי-הזכוכית

סרני בוחבוט ומושה קינן
במסגרת הנדסה

מאז שייגעון המוסיקה ושיגעון הדיסקוטקים המועדונים בארץ, עלו הדיסק-ג'וקים על המפה בכל מה שקשור בבידור ובהרקה.

משום כך נטלתי על עצמי משימה, ומדי פעם אכניסכם לתמוך נת חייהם הפרטיים של אנשי-התקליטים, שמסתתרים בתוך כלובי-הזכוכית שלהם ומשם מנהלים לכם את הבילויים. הם שמתי ליטים אם עכשיו תרקדו סלואו צמוד ותיהנו מהלחץ, או שתרי קדו בשיגעון המוסיקה הקיצבית, בכל אופן, הפעם בחרתי בצרר פתי מליון שבא ארצה, התגייס לצבא, שירת ברמת-הגולן ועקב חופשה באילת נזרק למיקצועו החדש, שבו הוא מחזיק חזק בשתי ידיו כבר יותר משנה.

הבחור, סרני בוחבוט בן ה-23, צעיר, יפה ועדין, מלא מרץ וחינוך חוצלארצי, מאושר ונהנה מהחיים שלדעתו הם חגיגה אחת גדולה. מה יכול להיות טוב יותר מאשר לכהן כדיסק-ג'וקי במועדון של בית-מלון ולהכיר כל יום חתיכה אחרת, תוצרת הארץ או מחו"ל?

לו זה לא משנה, לדעתו, הנשים היותר מבוגרות הן-הן הדבר הרציני בחיים. איתן לדבריו, אפשר לדבר והן מבינות עניין. הצערות, לעומתן מבלבלות והפסככות, ואינן יודעות מה הן רוצות ממנו ומהחיים. דרכו האמיתית בחיים החלה כשהגיע לאילת לפוש אחרי שירות ממושך בצבא, בא למלון אילתי גדול, התיישב בו בתור אורח ונשאר בתור איש-צוות. כי הוא, רבתי, פשוט לא יכול לראות איך ניהלו שם את התק-ליטיה ואת רמת השירים, שנגנו שם.

הוא הווי את הדיסק-ג'וקי הישן, לקח את מקומו בצחוק לפעם אחת בלבד, ומאז ועד היום אתם יכולים לראות אותו צמוד לגרמופונים ולאונות מאחרי כותלי הזכוכית, כי שם כור-מח' צבתו. אין דבר שעושה לו יותר שימחה בלב מאשר לראות את הקהל שלו כשהוא נהנה ורוקד. מובן גם שאוסף הרומנים שלו, שאף פעם אין בהם אפס, גם הוא מהנה.

אבל ברור לו, לסרני, שכל דרך החיים הזאת לא רצינית, ויבוא יום שבו יצטרך לעשות חשבון-נפש עם עצמו וללכת ללמוד הנדסה, כי זה הדבר השני אחרי התקליטיה בחייו. השאלה היא רק מתי יימאס לו, ותאמינו לי שלפי מה שנראה עכשיו כליכך טוב לו, שאין סיכוי שהוא יותר בקלות על חיים משוגעים שכאלה.

הרופא שמביא פריחה

הזאת מאז גירושיה לא הייתי מאחלת לאף אחת, היא אומנם מצאה אהבה אמיי תית, אבל אוי לה לאהבה שכזאת, ובעצם, כאן מתחיל הסיפור שלי.

ד"ר יצחק ("איציק") רפפורט, רופא פנימי במיקצועו, הוא-הוא שתיה אה' בתה הגדולה בחיים, ואם התואר הזה מס' פיק לכם אז אחי, יורם רפפורט, שגם הוא דוקטור וגם הוא לרפואה, מנהל את מחלקת אף-אוזן-גרון בבית-החולים אי-כילוב בתל-אביב.

לדוקטור איציק מלאו שלושים ושתיים, ולפני כשנה החליטו רותי והג'ל להינשא. ההתרגשות היתה בשיאה, ורותי נסעה לארץ מולדתה שווייץ להודיע בשימחה ל-הוריה על דבר אירוסיה.

אבל אוי, לרגע שבו חזרה ארצה וגיל-תה, להפתעתה הרבה שאיציק, הרופא הי' פרטי שלה, בכלל לא רציני במה שנוגע לנישואין ולא חושב ביכלל על חתונה, אז כמובן נוצר משבר, אבל זה לא ארך זמן ושוב מצאו עצמם האוהבים זה בזרועות זה.

כך עברה עוד שנה ואיציק, שהוא אנב בן למישפחה ראשונית ותיקה, ראה כי טוב ושוב הודיע חגיגית שעכשיו הוא מוכן להיכנס לחופה.

אבל רותי, שכבר עברה פעם אחת טרא-אומה, החליטה שהפעם לא תיסע להוריה ולא תעזבו בדרך, פן חסיד-חלילה יתחטט שוב, היא פשוט הרימה טלפון, ובשיחת-חוזק הודיעה להוריה על ההחלטה.

ההורים, שלא עושים חשבון לכסף, מייד התייצבו בארץ לצד בתם, כדי להובילה לחופה. הם הלכו איתה לקנות את השימ' לה ולהדפיס את התזמנות, ואפילו אולם כבר היה, בקיצור, רבתי, הכל היה מוכן. אבל לאיציק, כנראה, היו מחשבות אחרות כראש, והנה, ביום בהיר אחד נדלקו עיניו למראה דיילת אולימפיק נאוזה בשם דניס פלוס, ונולד שם רומן הסרטיים.

ושוב... כן, ממש בדקה ה-99, הודיע הי' רופא הרציני על ביטול החתונה.

נו, פעם אחת זה לא נעים, אבל פעי' מיים זה כבר הרגל, ורותי האומללה חז' זירה את הוריה לשייץ ונישאה כאן עם לב שבור על באמת, אז אם יש לכם רעיון בשבילה, איך אפשר לצאת מסיפור ישן ולהיכנס לחדש יותר מוצלח, בבקשה. כיום היא פתוחה להצעות, רק שלא תע' זוב ותאנו ותחזור לארצה, כי נהמדות כמה אין רבות, רק, אנא, אל תראה לה רופא פנימי, מכאלה היא מקבלת פריחה.

מסתובבת לה כעת בארץ בחורה שוויי' צית נחמדה, מאלה שמאוכזבות בצדק, שמה רותי הפ, והיא בת למישפחה פרווונים שווייצים עשירים וידועים ש' מייצאים פרוות לכל רחבי העולם. רותי בת ה-27 היא גרושתו של ד"ר אברהם, בעל בית-חרושת לשייוק בשר.

בקיצור מה שעבר על הבחורה הנחמדה

מדי שלושה חודשים היא מגיעה לארץ, ומתאכנסת באותו מלון, רק לפני כמה חודשים הסתיים לה רומן סוער עם מיל' יונר ידוע בן מישפחה רוטשילד, והיום היא נראית דרך-קבע בחברתו של אל' ברט אוריאני, יהלומן בלגי השוהה כעת בארץ לשם עסקים.

ואם תשמעו לי, זו הקטנה — גדולה תהיה.

קטרין תלמור
טוב מאוחר

כוכבת

יורדת-עולה

בימים האחרונים מסתובבת בכריכת מלון מפואר בתל-אביב יפהפיה חטובת-גן, המנקרת שם את עיניהם של הגב' רים והנשים כאחד.

רבים הגברים שניסו לעמוד על זהותה של השחרחרת השתקנית, הלבושה בגד' ים וזרעור שחור, המגלה יותר מכפי ש' הוא מסתיר. על זרועותיה צמידיו-זהב, והיא כאילו אינה חשה כלל במבטי הקיני' אה החודרים ששלוחות לעברה בנות המין היפה שבכריכה.

והנה, רק השבוע נודע כי היפהפיה בעלת עיני השקד והחיוך הכובש, אינה אלא קטרין תלמור (לשעבר ברנשטיין) בת ה-24, תושבת חיפה לשעבר וכיום דוגמנית עולה מבטיחה באיטליה ושווייץ.

קטרין (מול סרטון), נמשכה לציריך ואופ' נה עוד בהיותה בבית-הספר העממי. אבל היא נהגה להסתגר בביתה, ביגלל ביישנות, חברים כמעט שלא היו לה. אחי' רי הצבא עברה קורס קוסמוטיקאות ב' ארצות-הברית, לשם היגרו הוריה, שהם כיום בעלי סופרמרקט עשירים. באמריקה הכירה קטרין את היי-הבוהמה, שמצאו הן בעיניה. "היו לי הרבה מחזורים", היא מספרת, "לא נתנו לי מנוח ברחובות. צילמו אותי בכל מקום שהגעתי אליו. ציל' צלו אלי כל היום, לא יכולתי לעבור בשקט ברחוב, ואו החלטתי לעבור קורס דוגמנות. מייד התחלתי לעבוד בשביל אסתי לאודר ואיב סאן-לורן, שבשבילו אני עובדת עד היום."

"אני נורא שומרת דיסטאנס מגברים", מתוודה קטרין, המתנשאת לגובה 1.80 סנ' טימטרים ומישקלה 55 קילוגרם. "אני עק' רתבית מצויינת, האוהבת נורא לרקוד ואוהבת גם מוסיקה קלאסית."

באוטאבות גבוהות, הגיעו השכנים וניסו להרגיע, וכמה שיותר ניסו, כך גברו הי' טונים.

בלית-ברירה הגיעה המיטרה, ואחרי מאמצים רציניים השליטו שם שקט וסדר, מיותר לספר שהזוג מצא את דרכו במהי' רות-שיא לרבנות, מחלקת גירושין, ומאז חזר השקט על כנו — אצל כל אחד מהם לחוד בביתו שלו.